

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.02.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Ја се извињавам што мало каснимо с почетком претреса, виша сила, нећете нам замерити.

НАСТАВЉЕНО 11.02.2008. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,50 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, те**
- **Оптужени Поповић и Стојановић, са**
- **браниоцем адвокатом Божом Прелевићем.**

Одсутан је бранилац адв. Варја Банић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведоке Живковић Саша и остали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам, Поповић Сретен је остао дужан једно име у свом исказу, па се тог имена сетио, ништа важно али ако хоћете може да допуни исказ било када. Може и сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да завршимо са сведоцима.

Живковић Саша? Милошев Дарко? Којић Славиша? Момчиловић Небојша и Радин Жељко?

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили за данас позвани сведоци и то:

1. **Живковић Саша,**
2. **Милошев Дарко,**
3. **Којић Славиша,**
4. **Момчиловић Небојша и**
5. **Радин Жељко.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Сведоци Живковић, Милошев, Којић, Момчиловић и Радин су прописно упозорени на дужност казивања истине и на последице давања лажног исказа, те су потом сведоци Милошев, Којић, Момчиловић и Радин упућени у просторију предвиђену за сведоке, а у заседању остаје сведок Живковић Саша.

Господо Живковићу, Милошев, Којићу, Момчиловићу и Радин Жељко слушајте ме шта говорим.

Саслушаћемо вас као сведоке. Дужни сте казивати истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, дакле ништа не смете прећутати. Касније ћете положити и заклетву за сведока, а сада ћу замолити сведоке Милошева, Којића, Момчиловића и Радина да сачекају у просторије предвиђене за сведоке.

Сведок САША ЖИВКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Живковићу.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова сте упозорења чули. Ја ћу Вас замолити само да гласно прочитате текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да проверимо. Ви сте саслушани у поступку истраге, то је било 23.06.2006. године. Име Вашег оца је?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Станислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: 02. јануар 1972. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Владимирци, јел' тако?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Владимирци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у Руми?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саобраћајни полицајац, сада у Руми?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Живковић Саша, са личним подацима као са записника од 23.06.2006. године, након што је заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

Господине Живковићу, дакле, саслушани сте пред истражним судијом овог суда, ето биће ускоро 2 године. Да ли при том свом казивању остајете?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да, оно што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да допуните, да ли сте се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Ништа посебно, то што сам и онда рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте укратко нам реците само Ви сте, ако ја добро ово пратим, да сте том приликом казивали били сте на обуци у Петровом Селу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте отишли?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: То је сад, да кажем тачно датум 1999. смо били, на класичној обуци смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 1999. године, а који месец?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да ли мај, сад тачно не могу да се сетити тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је бомбардовање још у току?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: После, после бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомбардовање је завршено 10-ог, 11-ог јуна.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: После тога кажем, тачно оно не знам, могуће, али оно знам да сам после бомбардовања био 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишта било посебно у тој обуци на којој сте Ви били? Колико је она дуго трајала?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па ништа, ништа посебно, класично та обука, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто десило за време ваше обуке?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Осим тог, осим да кажем тих неких у досадашње оне које смо обуке управо оно за полицајца на Клиси на којој сам био, онда касније

за саобраћајног. Ово је само била у том неком смислу физички захтевнија обука. Е то је оно што да кажемо о тој обуци памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас је дошло Ваших колега? Претпостављам да је то из?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Из мог секретаријата из Сремске Митровице нас је десет било на тој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: То је у питању мицубиши комби, наш службени комби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са опремом, оружјем, муницијом?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Тако је, да, са опремом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко дочекао у кампу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па дочекали су, испред је био инспектор који је, сад тачно који нас је дочекао не знам, али инструктор који је, да кажем кад смо дошли сви изнели смо опрему и тако даље, предочио ми да ће бити на тој обуци, сместили нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вас има у тој групи на обуци?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: У мом секретаријату 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него на тој обуци?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Око 70, ја мислим око 75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви људи већ били дошли кад сте ви дошли или су неки дошли после вас, сутрадан?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па ја мислим, опет кажем било их је, ја мислим да тог дана да је што каже већина дошла, е сад кажем не знам сигурно да ли идући дан још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неко постројавање или?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Тако је, постројили се кад смо дошли, смештени смо у објекат и тако, опрему смо изнели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Горан Радосављевић Гури?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада тамо?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Био је за време те обуке, али тај тренутак да ли да кажем кад смо дошли да ли је био, то сад не, али знам да сам виђао да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам говоре што имена Поповић Сретен?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Поп»?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић Милош?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам не говори?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се погледајте ову двојицу људи овде?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам познати?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ликом?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћерић?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Познат ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Ђера»?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Познат ми је, кажем, само име то Ћера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: И он је био од инструктора тамо. Зашто ми је познат? Зато што сам касније, сад слагаћу, после тога док смо били да ли је утакмица или нешто да сам га видео, у жандармерији је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николић?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се за време те обуке ишта посебно десило, а да није карактеристично баш за обуку, па да евентуално памтите по томе?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Кажем, оно што ми је у сећању сада, дакле да је та само обука била физички захтевнија у том неком смислу што је професионалнија. Било је нешто ново колико знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не по вас лично него припаднике остале јединице? Да ли је било можда неког рађавања тамо неког припадника?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: То да кажем знам, чуо сам, нисам присуствовао, нисам видео да је да кажемо у току обуке дошло до тога, да кажемо несретним случајем, није намерно, е то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам. Дакле, то је та обука?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Што сам чуо, дакле нисам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је тај припадник?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Из Крагујевца чини ми се да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та обука?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било каквих цивилних лица која су тамо смештена, затворена?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не. Од цивилних лица што знам, што сам први пут рекао што цивилних лица, да кажем у цивилу, то је оно од куvara који су били евентуално сад ако је неко доносио, да кажем да ли је оно храну који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче да тамо има неко затворен?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица браће Албанаца?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не. То сам да кажем и касније из медија као што сам и за гробницу у Петровом Селу из медија што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули из медија?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па из медија што сам читао да кажемо Албанци, да је нађена гробница, ето то што знам. Дакле, ја о томе ништа нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве приче међу вама полазницима тог курса у том смислу није било?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не. Све то што сам из медија чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су вам били инструктори?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Од инструктора, дакле оно само по надимку што се могу сетити да кажем оно које знам Фриц и Дука. Да кажем оно што се сећам по надимку, не знам име и презиме тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тамо имали организовану стражарску службу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да, давали смо страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично давали стражу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Јесам. Мислим да у току целе обуке да сам једном био на капији, кад кажем на капији код капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика су била стражарска места? Колико је било стражарских места?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Више, више их је било, ја сам дао ту код капије да кажем, од капије можда пар метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било почетком обуке, средином?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па можда, опет кажем то временски не могу се, нисам сигуран, мислим на почетку већ, можда у средини обуке или пред крај да сам био. Мислим да је у средини обуке да сам тада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току дана, увече?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Могуће, мислим да је вече било када сам давао тада стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку могућност комуникације са шефом кампа или руководиоцем обуке као стражар?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Везу сам имао, знам да ту што се тиче сад страже коју сам, да кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно се није десило?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али дакле, то Вас питам да ли сте имали могућност комуницирања?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Везу да, али вероватно кажем није било ништа у сећању, дакле, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад технички да ли је било таквих могућности?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да, добио сам везу и сви стражари који смо били. Да, вероватно сви стражари који смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте могли слободно да се крећете у кампу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Слободно, сад мислим у некој паузи ван обуке у том да, да кажемо ван обуке. Ако је завршено пошто сад ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се заврши, ајте условно речено час, јесте ли могли да шетате по кампу слободно?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: У смислу да кажемо када је завршена обука. Како смо на обуци били или смо били да кажем унутра у просторији ако се држала настава или напољу, е сад када је та пауза то је евентуално ако човек запали цигарету или до тоалета да оде то је та да кажемо јер просто цело време је било малтене у тој обуци. Ако није обука била онда је био онај класични одмор, где смо одмарали у току ноћи. То је то. Неке посебне потребе није било нити је било нечега

у смислу да је у оквиру био објекат неки па да кажемо купити храну, кажем нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали какву забрану да негде у неке делове кампа не можете одлазити?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не, у том смислу нема потребе осим обуке, обука се завршила и ту је ишло све унутра, опрема се остављала, чистила се, све зависно од рада. Ако је преподне онда смо чекали да крене нови час итд., али у том неком смислу забране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли је била нека просторија испод писте за постројавање у недовршеном објекту?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да је иза писте био је неизграђени неки објекат то сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли силазили доле?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се само још ово. Рекли сте на почетку Ваше изјаве да је Гури био у кампу за време обуке. Одакле Вама то сазнање?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па био је присутан. Оно што ја знам да кажем код инструктора што су нам рекли, он је био испред МУП-а да кажем, не само за нас, него и остале вероватно који су касније који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био све време, свих ових 15 дана?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Е сад и то опет кажем тачно не могу даље да кажем да ли је можда од 3., 5. али сам га видео, нисмо ми с њим контакт имали ми, да кажем евентуално можда је и други дан или трећи кад је дошао онда нам је исто предочио да ћемо ми ту извршили обуку, послати смо од стране МУП-а да бисмо се обучили. Тада је та нека прича била за садашњу жандармерију да би се обучили итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било јутарње постројавање, дизање заставе, смотре?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да смотра је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Гури вршио ту смотру?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не, он није вршио смотру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није вршио смотру?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сам ја разумео да је сазнање овог сведока да је видео да је о постојању Гурија да је заправо видео Гурија у кампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да га је видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо само још, овде ја нешто имам један списак, односно извештај о ревизионој обуци припадника ПЈП МУП-а Републике Србије по некој тамо депеши. Овде стоји да сте Ви били припадник 23. одреда ПЈП, да ли је то тачно?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Међутим, ове има нешто чисто да би видели, помиње се Ваше име, каже Живковић Саша. Е сад Овде Живковић Саша, Живковић Сашу нисам нашао нигде на овом списку осим Вас, а овде стоји да сте Ви самоиницијативно се вратили у матични секретаријат?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не. Где мислите у?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде каже Живковић Саша, па СУП Крагујевац.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То нисте Ви?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Није. Грешком је то. Вероватно можда је био још један, могуће да има припадника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али нема, овог лица више нема на списку. Добро, то је то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Да ли је Легија долазио?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Легија није, оно видео га нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели неки камион да је долазио за време?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Нисам ни то, камион као камион нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Камион да ли је долазио ту до кампа?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) – Хоћете бити љубазни само да нам кажете када сте видели Гурија како је он био обучен?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Сад да кажем, био је некад у цивилу, можда сам видео чак у том одмору да ли је у тренерци био или је био, ја мислим да ли је у шареној као што смо ми имали, униформи био.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је имао неку беретку на глави?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Е сад то не знам. Мислим, не могу рећи сад тачно да ли је имао беретку.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Инструктори из ЈСО какве беретке су носили?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Црвену беретку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црвене беретке? Да ли су још нешто имали од опреме карактеристично?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Црвена беретка, шарена униформа, зелена она шарена и ништа посебно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сутрадан пошто сте дошли, да ли је било постројавања на писти ујутру са одузимањем муниције и свега осталог што сте донели са собом?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Постројавање је било, е сад у том неком смислу подразумева.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли се сећате ко вам је тада одржао говор?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Вероватно инструктор који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је рекао инструктор.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не знате име?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На питање судије да ли сте имали везу, радио везу, Ви сте рекли јесам са стражарима. Да ли сте имали још са неким? Да ли сте Ви могли да зовете рецимо руководиоца кампа? Да ли сте са њим имали везу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Кажем, оно што се сећам, дакле, вероватно на свако стражарско место се ишло је веза, само што су могли имати то оружје.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нисте ме разумели. Значи.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да ли сам с неким ја могао?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где је била база?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, та веза коју сте имали као стражу, Ви кажете да сте имали са стражарима?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам Вас и ја мало пре сад и колега Прелевић, с ким радио везу остварујете?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Са стражарима тим који смо, да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што да ви међусобно стражари размењујете информације, па ваљда треба да размените са неком базом? Ви имате радио станицу, има и други стражар радио станицу, ако има трећег стражара има и он, па да ли све те, да ли имате базу неку?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Не базу дакле, веза је нормално имала што каже да смо се између везе, у самом центру претпостављам да је имала станица, али нисам се чуо, дакле, није било потребе ништа да сам било с киме причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није било потребе него. Оптужени, немају питања? Имате ли још нешто да кажете господине Живковићу?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове доласка? Ви сте дошли из Руме?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите путне трошкове?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове на релацији Рума-Београд и назад.

Према нашим подацима, дакле, у питању су цене аутобуских карата 630,00 динара тамо и назад. Да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Па није, али добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, реците Ви колики су Вам трошкови.

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Кажем негде око 1.000,00 динара, насуо бензина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли аутомобилом?

СВЕДОК САША ЖИВКОВИЋ: Да, аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па се исти сведоку у износу од 1.000,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо можете ићи.

Позовите сведока Милошев Дарка.

2. Сведок ДАРКО МИЛОШЕВ

Са подацима као са записника од 23.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Милошев.

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Бранислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранислав? Ви сте по занимању полицајац у СУП-у?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: СУП Зрењанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОУП Нови Бечеј, јел' тако?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Бечеју живите? Улица?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Маршала Тита 24, стан 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 1972. године сте рођени?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она упозорења и поуке сте разумели. Молим Вас гласно прочитајте текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Милошев, претпостављам да Ви знате шта нас занима? Сведочили сте, односно казивали сте у том смислу пред истражним судијом 23.06.2006. године, сећате се тога, то је било у истој овој згради, можда је чак и у истој овој судници, добро није ни важно?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па остајем колико се сећам, мислим то је било пре годину дана кад смо дали изјаву, јел' тако да нема ту нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се у међувремену нисте чега присетили?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за догађај у Петровом Селу, везано за тај Ваш боравак тамо у кампу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Онда шта сам питан тако сам и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви били у Петровом Селу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године? За време бомбардовања, после бомбардовања?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не могу тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нам можете одредити?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не могу вам тачно рећи месец, да ли је то јули, август, тако нешто је било, летњи период је био углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15 дана? Да ли је та ваша обука била и по чему онако посебна, карактеристична, да сте упамтили по нечему, да ли се нешто десило?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па једино што је тај јачи мало дрил био, значи што се тиче тих вежби и свега осталог. Ја то до сад нисам доживео да је тако, по томе сам упамтио значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас дошло из Зрењанина?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Ја и још један момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте дошли?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутобусом до?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: До главне станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Кладову?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Мислите тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо.

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не, смо комбијем ишли, нас више је било, нисам Вас разумео, ја сам мислио овде у Београд колико је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Нас је седам или осам било који смо ишли у Кладово, у Петрово Село тамо. Комбијем смо ишли, возилима смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте понели са собом своје лично наоружање, муницију?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да, обавезно своје наоружање и опрему, значи гардеробу, личну хигијену и то смо знали да идемо на 15 дана, обука је у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је укупно људи било горе на обуци?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Све укупно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је све укупно?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не знам број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По неким Вашим проценама?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не могу, стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви полазници те обуке већ били дошли кад сте ви дошли или су долазили после вас или су неки били пре, неки после?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Дошли су неки пре нас, неки су после нас дошли, ми смо увече пошто смо путовали, 300 км има до тамо, тако да смо предвече стигли, значи неки су већ били дошли пре нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је неко сачекао, примио у том неком смислу, дао задужења?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па тамо ко је био од тих старешина који су сачекали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли памтите име неког од старешина?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: То је и давно било тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Поповић Сретен?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не. Ја и ово кад сам погледао због чега сам позван, ја не познајем тог момка уопште тако да не могу ни да кажем никако ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Поп»? Да ли је био неко тамо под надимком «Поп»? да ли је био неки Ћера?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујете? Радомир Ћерић, звани «Ћера»? ништа не говори?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николић?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Специ» или како?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Знате како, ја нисам њих питао како се они зову, они су говорили за време обуке шта треба да радимо, ми смо то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је то говорио?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па старешине ти који су нас примили, значи они су рекли једноставно еј ја ћу вам предавати ово, ја ћу предавати ово. Шта мене брига како се он зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предавачи, инструктори?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да, предавачи, инструктори јесте они су били свако задужен за једну врсту и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били инструктори да ли се сећате имена, надимака инструктора?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су они били функционално оно?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не сећам се ни како се презивају ни како се зову, ни какво су им надимци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били редовни полицајци или припадници неких посебних јединица, ДБ-а, ЈСО?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: У униформи су били тако да не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неки случај неког повређивања неког од полазника тада док сте били?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Повређивања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да је неко због полазника ваших колега повређен?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па не знам. Знам за негодовање, пошто је била вежба доста тешка тих 15 дана па је било ту негодовања хоћемо ли издржати или нећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је негодовао?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Ми, међу нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа друго посебно?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је тамо све било у кампу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Кога је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све тамо боравио у кампу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви полазници, ови који вас обучавају инструктори?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Инструктори да који нас обучавају и ми полазници.

Било је нас ту са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још било кога? Како сте се хранили?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: У мензи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао мензу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли су то цивили неки или исто полицајци?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели те људе, ко вам даје храну?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па били су обучени као кувари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувари? Мушкарци, жене или и мушкарци и жене?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не могу да то знам. Давно је било '99. сад је 2008, много је тога прешло преко моје главе тако да не могу да знам све појединости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било неких људи који су затворени?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било људи који су затворени?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не знам. Ми смо били у баракама смештени где смо спавали и ујутру рано, значи почињали смо наше вежбе редовне које смо били по обавезама, значи како се одвијала настава тако да нисам видео никог затвореног, нисам видео ни затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ако нисте видели тако што?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за браћу Битићи, три америчка држављана албанског порекла?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: То сам рекао и онда кад сам био пре годину дана. Преко медија, на ТВ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали организовану тамо стражарску службу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Била је оно стражарска служба оно на самом улазу тог кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично давали стражу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Чини ми се да нисам пошто било нас је доста и онда кад дође ред на тебе. Ја мислим да ме није закачила стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био стражар на капији?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко стражарско место било не знате?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Чини ми се да није. Нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли слободно да се крећете по целом том кампу или сте имали какву забрану одласка, посећивања?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: По дворишту смо се кретали тамо где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двориште круг је...?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Ми нисмо излазили, нисмо излазили ван круга да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па у кругу дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, да ли вам је било негде забрањено унутар те жице, ограде кампа, да ли вам је забрањено било да одлазите?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Па није, ту су се изводиле вежбе. Није нам било забрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у неком слободном времену?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Једна је екипа била на једном подручју кампа довришта, друга је била на другом и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте користили слободно време?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Слободно време смо имали отприлике 15 минута између наставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између часова?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да, између часова 15 минута пауза ко хоће запалити цигару и после тога идемо даље, тако да нисмо имали много слободног времена, било је све распоређено тако да то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био старешина тог кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не зна, не зна ниједно име.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: (пуномоћник оштећених) – Јесу ли инструктори спавали посебно од њих?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Инструктори су спавали посебно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли имали они неку у тим просторијама где су спавали да ли знате јесу ли имали неке везе, везу неку, центар везе неки и тако?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: То не знам, ми тамо нисмо улазили у те просторије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био, Легију да ли сте видели да је долазио?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Ко.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Легију?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Видео сам на телевизији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, јесте ли видели да је тамо долазио?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Тамо не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хеликоптер неки је ли слетао?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Хеликоптер је био једном. Мислим да је Гури био, да се Гури зове е то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он дошао?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да, да, дошао је да нас поздрави као све нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у односу на овај дан кад сте Ви дошли да ли је то било почетком обуке?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Почетком, кажем да нас поздрави, значи кад смо ми дошли то је то било, одржао нам је говор добродошлицу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је приметио да је неки камион долазио у близину ту у капију, камион неки, хладњачу?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: То се не сећам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Гури и отишао тим хеликоптером?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Мислим да је отишао, мислим, нисам сигуран.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад кажете почетком, почетком може да значи неки одређени период. Да ли можете да прецизирате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првих дана или у првих 5 дана.

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: У првих 5 дана тако отприлике је било.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само секунд извињавам се. Да ли сте видели нечије дете тамо?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се, погледајте ову двојицу људи овде на клупи што седе. Да ли знате те људе?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Не познајем их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете? Добро.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд? Ви сте дошли из Новог Бечеја, јел' тако?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да, преко Зрењанина, па Београд и до овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже овде Нови Бечеј, Београд и назад 1.510,00 динара би били трошкови аутобуска карте у оба смера. Да ли то покрива Ваше трошкове? Кажете дошли сте аутобусом?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: То је тако да повратна карта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратно покрива дакле?

СВЕДОК ДАРКО МИЛОШЕВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове који му се у износу од 1.510,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Милошев можете ићи.

Којић Славиша.

3. Сведок СЛАВИША КОЈИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Којићу. Име Ваше оца је?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Радислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте полицајац, јел' тако?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Зрењанину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште Вам је где?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: У Лукићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Иве Лоле Рибара бр. 15? Које године сте рођени?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: 1974.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зрењанину?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Којић Славиша, са подацима као са записника од 23.06.2006. године, из поступка истраге, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Којићу, саслушани сте у истражном поступку тог 23. јуна 2006. године, ево без мало две године ће бити, мало још па две године?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли томе нешто да додате, да допуните? Да ли сте се присетили у међувремену чега?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта нас занима, Ваш боравак у Петровом Селу те 1999. године кад сте били тамо, колико је то трајало, ко су вам били инструктори, да ли се нешто посебно дешавало итд?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: У Петровом Селу сам био половином 1999, чини ми се јула месеца. Тамо сам отишао са десет својих колега из полицијске управе у Зрењанину ради спровођења обуке за оперативно потерне групе. Тамо сам био 21 дан чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. дан?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Нисам сигуран али мислим да је 21.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се ишта посебно дешавало за време те ваше обуке?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Посебно спровођење обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему је памтите? Сви су нам овде рекли да је била тешка, да је био тежак дрил?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: По томе је и памтим, значи изузетан дрил, изузетни психички и физички напори много тога научио из те обуке и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли да ли вас је неко дочекао тамо, примио, објаснио неке ствари како то све функционише?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Па неко од тих инструктора из ЈСО, сад се и не сећам ко нас је сачекао, ми смо дошли тамо негде по подне касно или предвече смо дошли сви ми који смо били упућени на ту обуку нас мислим стотинак били смо на тој писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте постројени нешто?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да, то је нека писта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то постројавање било?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Па не дуго после нашег доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан или сутрадан?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тај дан? Ако сте ви дошли увече, рекосте дуго сте путовали?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: По подне или предвече, значи летњи дан, дуго се види али у то неко време смо дошли, још увек се видело. Знам да су инструктори од нас тражили да испразнимо све транспортне вреће у смислу да се види шта смо ми донели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нешто одузимали од вас том приликом?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не. Бар мислим, мени ништа, али да ли су неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муницију да ли су вам одузимали? Да ли вам је одузето муниције? Дошли сте са личним наоружањем?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Дошли смо са личним наоружањем, али не сећам се да ли су нам одузели муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда неку ракију ако је неко понео?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Ја је нисам имао, а да ли су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да ли сте видели да ли се неком нешто одузима у том смислу?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Знам да су прегледали људи, гледали шта имамо у тим ранчевима. Да ли су неком нешто одузели, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову двојицу људи овде на клупи. Да ли су Вам познати ликом или неко од њих?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам није познат?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Поповић Сретен звани «Поп»?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерић Радомир звани «Ђера»?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Ђера ми говори. То име сам чуо, провлачило се али ми ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисте сад повезали то име, односно тај надимак? С ким бисте то повезали? Ко би то био по Вашем сећању?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Па видео сам човека после на телевизору оно кроз обуке да је био у жандармерији, официр жандармерије, толико се сећам, толико ми значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га се сећате тада тамо кад сте били?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Тамо да ли је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Тај дан и почетком кад смо дошли мислим да није. Да ли после евентуално дошао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Горан Радосављевић Гури?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Гури је био тамо али не знам да ли је тај дан, али углавном нас је поздравио све, изашао из строја, поздравио се и представио се ја сам тај и тај официр, поздрављам вас све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било да вас је он поздравио?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Па не знам. Почетак обуке, сад први дан, други дан, не знам, углавном нас је поздравио човек, представио се «ја сам дошао испред».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад су вас постројили па сте показивали шта имате од у тим транспортним врећама, да ли је тада одржао тај поздравни говор?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Мислим да не. Нисам сигуран, мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су били инструктори?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Момци из ЈСО, али ја га не знам поименично ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по надимцима?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни по надимцима не знате?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Ми смо ословљавали се са, ми смо били припадници, они су били инструктори тако смо и имали нашу комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку забрану кретања унутар тог кампа у смислу да неке локације, неке објекте не смете посећивати или да не смете одлазити на њих? Да ли је било таквих неких забрана тог типа?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Ја колико знам не, али нисмо ми ни имали неке објекте сем тог објекта смештаја и ту где смо јели, друго нисмо и издвојеног тоалета. Друго нешто нисмо ни имали и обука је спровођена на отвореном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био спортски полигон?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Кажем, то је отворено, то није био објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тамо онај објекат испред, бетонска она плоча велика?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Била је бетонска плоча то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте одлазили доле са доње стране те бетонске писте?

Да ли знате да ли је ту било неких објеката, просторија, нешто?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не. Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да или видели да тамо има неких цивила у кампу?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Па не знам. Ако рачунате оно особље из кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино они?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки други?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не. Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за браћу Битићи?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: По новинама сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада тамо?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три Албанца да су затворени негде ту унутар кампа?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте давали стражу?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Јесмо на улазу у објекат код те, на улазу у камп, то је капија нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично били на стражи?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да за време обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била стража увече?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Стража је била нон стоп, ја сам у неком периоду давао стражу, то је било неких сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се кад је то било?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали радио станицу?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као стражар?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били у вези? Колико је било стражарских места или је само било то једно или је још неко стражарско место било?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Мислим да само то и да смо имали радио везе са неким од инструктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким од инструктора?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ишта посебно дешавало за време Ваше страже?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то регистровали, не?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та обука на којој сте били да ли је и по чему другом посебна? Рецимо да ли је било неког рађавања неког од припадника вас полазника?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Био је један случај да је један момак из Крагујевца, мислим да је на тој обуци повређен, не знам на који начин јер смо ми на другом делу кампа били, знам да је повређен, да је неко од те групе дошао и да је рекао да је повређен. Како је настала повреда, не знам, али знам да је неко из Крагујевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада да ли је нешто било посебно везано за то повређивање? Чули смо неке приче да су онда они напустили неки Крагујевчани да су због тога напустили самовољно без разрешења?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Они јесу отишли из кампа али разлог њиховог одласка не зна, али група из Крагујевца, десетак момака, јесте напустила камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Али не знам разлог њиховог напуштања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Господине Којићу тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Зрењанина?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Зрењанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрењанин-Београд-Зрењанин – 970,00 динара би били трошкови према нашим подацима, то је аутобуска карта?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јавни превоз, оно што ми можемо Вам признати. Да ли ти трошкови покривају Ваше стварне трошкове?

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Покривају. Ја ништа нисам од ове државе добио тако да мање више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи на име путних трошкова износ од 1.000,00 динара што му се и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК СЛАВИША КОЈИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момчиловић Небојша?

4. Сведок НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ

Са подацима као са записника од 23.06.2006. године, упозорен, опоменут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Момчиловићу. Име Вашег оца је?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Стево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стево? Рођени сте?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: 1977. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Вировитица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вировитица, Република Хрватска? Запослен у?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: У Полицијској станици Инђија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите у?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: У Новом Сланкамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Новом Сланкамену, Доситеја Обрадовића бр. 52?

Прочитајте гласно текст заклетве за сведока ту на пулту испред Вас се налази?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Момчиловићу, саслушани сте код истражног судије овог суда 23. јуна 2006. године. Да ли остајете при том свом исказу? Сећате се тога, јел' тако?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па делимично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да, да, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе нешто да додате, да допуните чиме, да ли сте се присетили у међувремену чега?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занима нас Ваш боравак у Петровом Селу који, како бих рекао по овом Вашем казивању није споран, јел' тако, били сте у Петровом Селу на обуци?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 1999. година?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који месец?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Седми или осми, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одлазите организовано из СУП-а Сремске Митровице?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас било?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па ја сам сам био из Инђије. Не знам колико је нас укупно било, преко 10, сад тачно не знам број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли тамо, ко вас је дочекао?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Можда негде предвече смо дошли али се не сећам ко нас је дочекао, можда неко од тих припадника што су вршили обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког постројавања, нека прича у смислу што сте ви ту, какви су циљеви обуке, било шта у том правцу?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Ја сам тамо отишао по наређењу. Значи није својовољно да сам ишао на обуку, него тако је наређено и ја сам отишао, мислим морао сам да идем нормално тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем то, него да ли вам је неко нешто објаснио какви су циљеви обуке, што сте ту, колико остајете, на шта ће то да личи и тако даље и тако даље? Дакле, та нека објашњења? Не сећате се?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не сећам се тачно све, знам да смо као требали бити до 15-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је ишта посебно било за то 15 дана што сте ви тамо били, да ли се ишта посебно у кампу дешавало, десило?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па ништа, обука ко обука свака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да бисте Ви то евидентирали, запамтили онако?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Обука ко обука, не знам неко посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напорна, тешка?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па мени искрено није била тад нешто напорна. Ја сам имао, пре тога сам био припадник специјалне јединице, тако да због тога сам вероватно ишао поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, односно ко вам држи наставу, ко су људи који држе наставу? Не именом и презименом, али може и то ако се сећате?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не знам. Припадници ти, како су се звали не знам ни ја, ти инструктори су нам држали наставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, инструктори?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам што говори име Поповић Сретен?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић Милош?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радомир Ђерић, звани «Ђера»?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп, надимак «Поп»?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николић, звани «Спец»?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић «Гури»?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Гури?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Њега знам овако, био је старешина, шта ја знам, за посебну јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га се сећате тада тамо из тих дешавања или оно касније?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не, не, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио тамо?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви били на обуци?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Био је, али га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чули сте да је био?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, почетком обуке, средином, крајем?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не, током обуке, негде током обуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте га видели?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо у кампу каквих цивилних лица, цивила?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не знам, једино како се класификују кувари ти што су, другог се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Других није било? Неки домар тамо?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се старао о функционисању кампа? Да ли сте чули да су неки људи затворени?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам да ли сте давали стражу?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично били на стражи некој?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места? Где су били?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Ја мислим само једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Код капије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код капије? Неко друго по Вама није било? Јесте ли имали радио везу као стражар, моторолу?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте чули, ако сте чули уопште за браћу Битиће?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: У новинама, на телевизији, после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је тамо унутар кампа, знате да је ограђен жицом камп, били смо ми тамо и видели смо да је комплетан камп у некој жици, што би рекли, у некој огради?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Ја мислим да је само предњи део био ту нешто мало само поред ограде, поред улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с горње стране изнад игралишта?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НЕБОЛША МОМЧИЛОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је било забрањено да негде, дакле, унутар тог кампа, да негде одлазите или сте могли несметано у неком слободном времену да идете где хоћете?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па јако мало смо слободног времена имали, све се изводило на обуци, на вежби, на доручку, на ручку и на спавању, појечерје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања? Оптужени?

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове што сте дошли данас господине Момчиловићу?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Ја сам дошао из Сланкамена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сланкамен?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Сланкамен-Инђија-Београд, ја сам дошао својим превозом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Аутобуска карта Сланкамен овде стоји Нови Сланкамен?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да је то исто, јел'?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да, Нови Сланкамен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови Сланкамен-Београд и назад – 500,00 динара. Да ли то покрива Ваше стварне трошкове?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па не покрива али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли аутомобилом?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Да, својим аутом. Ја сам синоћ радио ноћну и пошто сам завршио, нисам могао да идем аутобусом него сам сео у ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је довољно? Колико има од Сланкамена до Београда, Новог Сланкамена?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Сланкамен-Инђија 16 и овамо Београд 50, близу 70 км, кроз град и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно 20 литара бензина?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па 10 тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет литара бензина?

СВЕДОК НЕБОЈША МОМЧИЛОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.000,00 динара претпостављам покрива Ваше трошкове?

Сведок тражи путне трошкове, па му се исти у износу од 1.000,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала господине Момчиловићу, можете ићи.

Позовите и Радин Жељка.

5. Сведок ЖЕЉКО РАДИН

Са подацима као са записника од 22.06.2006. године, упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радин, име Вашег оца је?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Жива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Полицијски службеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Српска Црња.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте рођени и где?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: 28.12.1977. године, Зрењанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зрењанин? Господине Радин, прочитајте гласно текст заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас.

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Господине Радин, Ви се сећате кад сте саслушани к од истражног судије овде у овом суду?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да. Чини ми се да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скоро 2 године?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Тако је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при том свом исказу?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па остајем, мислим сад не знам до танчина оно што сам рекао, али остајем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли што да додате, да допуните?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не бих имао часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте Ви били у кампу Петрово Село?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: У Наставни центар Петрово Село те 1999. године, чини ми се да је било јул или август месец, не могу баш прецизно да кажем пошто је давно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли је ли вас неко сачекао, да ли вас је неко сачекао ту, да ли је било неко постројавање, причајте нам мало о томе шта се дешава?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па када смо дошли, значи с циљем да се та обука реализује, ту је била ја верујем група инструктора који су требали да изводе обуку са нама који су нас прихватили, показали где су нам спаваоне и упућивању у даљи ток рада, а дошли смо, не знам тачно колико је било временски, не могу сад тачно да се сетим тачног времена кад смо стигли и одмах је почело, значи у циљу квалитетне обуке одмах је почело то да добија на својој тежини, значи били смо мислим оно психофизички напори су били константно присутни па и на сам тај дан када смо дошли. Значи, од нас се тражило да радимо све оно што су инструктори

инсистирали итд. Не знам шта конкретно, значи обука сама по себи је била доста тешка, али успели смо успешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли са личним наоружањем тамо или сте задужили оружје?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да, да, са личним из полицијске станице које сам имао као полицајац тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је одузета муниција кад сте дошли?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Муниција јесте. Речено нам је да испразнимо све оквири и од кратког и од дугог наоружања, да се стави у чини ми се, црне кесице, односно кесе само да буде то увијено са именом и презименом сваког од нас, ту да стоји са стране да не би дошло до самоповређивања за време обуке јер се велики део обуке реализовао са оружјем, па самим тим је морало оружје бити празно у сваком моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте претпостављам и нека гажања?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да. Када су била гажања, непосредно пред гађање руководиоци гађања, инструктори су нам делили ту муницију, не ту него неку другу наравно и онда смо ми реализовали али само онолико колико је било потребно да би се то гађање извело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било предвиђено?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд та муниција?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па ја заиста не знам. Вероватно да је требовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тамо неки магацин муниције?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да Ви знате?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Стварно не знам, не знам часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову муницију претпостављам да сте добили на крају кад сте кренули?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да, што смо из полицијске станице доносили. То нам је враћено и то смо морали вратити у станицу на увид, на смотру и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је организована стражарска служба тамо била у кампу?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Јесте, јесте била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви лично давали стражу?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Ја мислим да јесам, чини ми се у два наврата да сам био по распореду одређен да будем на стражи, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било стражарских места?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па ја не знам заиста колико је било стражарских места, али ја сам био ту на улазу где смо и ми сами ушли у центар када смо дошли на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оба ова случаја сте били ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да, да, ту сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали радио везу неку као стражар, моторолу?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли вам што говоре следећа имена: Поповић Сретен, звани «Поп»?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам то говори?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па господина Поповића познајем јер смо заједно били на једној обуци, мислим да је почела 09. септембра 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исте године?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да, исте године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ту?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Исто ту, јесте у Наставном центру у Петровом Селу и ту смо значи прошли исто једну ту мукотрпну фазу кроз ту обуку где смо на крају завршили са успехом и постали инструктори борбених обука, инструктори Посебних једница полиције, то је и био циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је била обука за инструкторе?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А памтите га из тог времена?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада ово кад сте били ових 15 дана?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па нисам раније њега познавао, никад га нисам ни видео, тек ту смо се наравно и тад сам се са свим колегама срео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојановић Милош?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Стојановић Милош није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерић Радомир, звани «Ђера»?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: За Ђерић Радомира знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате за њега?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па зато што иначе од формирања јединице Жандармерије у Министарству унутрашњих послова ја сам био ту отпочетка и имао сам прилике да наравно радим и са господином Ђерићем јер је он био начелник Одељења за обуку за припаднике јединице, а такође и на тој обуци за инструкторе тада сам га исто имао прилике упознати и видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ових 15 дана ове прве обуке ваше да ли сте га видели тада тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Тада су ми се највише у сећању урезали тако ти поједини инструктори који су нас, који су са нама највише радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нека имена, надимке тих инструктора?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па ту је био Дука који нам је предавао физичко, који нас је тамо, значи кад смо имали трчање, обавезно смо са њим то радили. Значи, ту је био господин Петраковић који нам је држао топографију, предавао нам топографију тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко – Меџик, Тајсон?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Ја мислим да је био и Меџик, нисам сигуран, мислим да је био и Меџик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вук, Вукша?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тамо цивилних лица у кампу? Ево Ви сте полазници, инструктори, да ли има цивила?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Били су кувари, кувари који су, не знам да ли су из Кладова пошто је Кладово доста близу Петровог Села, али кувари које смо виђали када смо доручковали, ручали и вечерали они су били. Знам када смо и трчали горе изван круга кампа, горе је био један од цивила, била му је кућа горе па знам да су ето оно пар пута оне остатке од хране па је тај цивил носио ради исхране своје стоке, ето то знам, али других цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да ли су тамо неки људи, затворени цивили, да су затворени?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким просторијама унутар кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било приче о некој тројници браће Албанаца, Американаца?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за браћу Битиће?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: То сам чуо кроз, у последње време то сам чуо кроз средства јавног информисања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада из тог времена ништа?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Ништа, ништа оно заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа слично нисте чули?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Ништа заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутар тог кампа да ли сте имали забрану одласка негде или сте имали потпуну слободу кретања у слободном времену да можете да одете било где унутар кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: У склопу кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У слободном времену или вам је било забрањено да негде не можете ићи?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Највише времена када смо били слободни ако га је, иако је слабог времена слободног и било, највише смо провели ту испред тих павиљона, спаваона, значи ту смо испред били. Ко је од колега био пушач, палио је цигарету, пушио је, ми смо ту причали, ту смо седели, ту је била, ту је као бетонска та платворма, ту смо седели, ту је био степеник један, ту смо се највише задржавали, коментарисали обуку ко је шта прошао, како је било и згоде и незгоде је ту било и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је за време те ваше обуке било неког случаја рањавања неког од полазника?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Ја мислим да јесте у том, на тој обуци, мислим да су колеге из СУП-а Крагујевац били, не могу да знам и мислим да је у току обуке један од момака био повређен, не знам сад све детаље јер ја нисам био у том моменту ту и чини ми се да је тај момак после и отишао, пребачен, морао је да иде на то лечење и мислим да су после тога, мислим његове колеге које су дошле са

њим, да су инсистирале да иду кући на што су ја мислим они и отишли после. Јесте, они су отишли сви после и нису се ни враћали више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић «Гури»?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да, познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био тада тамо?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Једном је био, чини ми се да је било пред крај обуке, нисам сигуран, када нам је говорио у смислу да ће кроз врло неко кратко време почети обука за инструкторе Посебних јединица полиције и да би требало што више да се истакнемо у том погледу на обуци, да доминирамо како би тим нашим квалитетом дошли до изражаја и да пробамо ко хоће, наравно на добровољној бази, да похађа и ту обуку. Једино нам се тако био обратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легија?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па заиста се не сећам. Мислим да није био. Био је на оној тој обуци за инструкторе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Касније, та је трајала два и по до три месеца. Тада је био и једном је дошао, да, једном је дошао са хеликоптером на тој обуци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кажете излазите у слободно време па пушите испред спаваоне?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да, пошто је унутра било забрањено пушење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се тада дружили између себе?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па да, али углавном између тих одељења, значи ако смо ми дошли испред СУП-а Зрењанин нас десетак полицајаца, па највише смо ми између нас јер смо и за време обуке највише између нас и радили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли упознали неког ко није био у вашем одељењу?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Не могу са сигурношћу да Вам кажем за тај период јер нисам сигуран, али већ за овај период од два и по до три месеца када сам дошао исте године, наравно и више времена и упознао сам наравно и више колега из других секретаријата, али за тај период.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Неког из Крушевца или из СУП-а Крушевац, Крагујевац?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Стварно не могу да кажем, не могу да кажем заиста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је један тамо цивил био који је носио храну нешто да храни стоку, јел', да ли зна где се одлагало смеће из тог павиљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из кампа?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: То је требало да буде тамо у склопу те кухиње, трпезарије која је била неки објекат посебан, засебно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Отпаци, пластика?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да. А то? То не знам, заиста не знам јер зашто сам споменуо ово, зато што смо се ми пар пута зезали између нас, чини ми се да се звао Љуба тај цивил, нисам сигуран, па смо се зезали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било неких рупа тамо у близини тих капија, неких контејнера за смеће или рупа где се одлагало смеће или иначе неких ископаних рупа?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Стварно не могу да се сетим, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени? Да ли имате још нешто да кажете господине Радин?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Па немам господине судија у вези овога, једино ако постоји могућност можда у вези путних трошкова пошто сам данас дошао, добио сам слободан дан од стране свог старешине из Новог Сада па да ли постоји могућност можда да ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путни трошкови?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно. Београд-Нови Сад и назад – 1.130,00 динара аутобуска карта?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Али господине судија, ја сам дошао из мог села, ја сам иначе тамо из Српске Црње. Ја само у новосадској жандармерији радим, али настањен сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Српска Црња-Београд-Српска Црња – 1.560,00 динара? Ево имамо све податке. Значи, процењујете да је ово довољно.

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Нема ништа више да изјави, нити питања сведоку има.

Сведок тражи путне трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ИСПЛАТИТИ сведоку износ од 1.560,00 динара на име путних трошкова, ради доласка из Српске Црње, а све привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Радин можете ићи, то ће Вам бити исплаћено.

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Хвала, до виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу желели сте, како Ваш бранилац малопре рече да нам нешто објасните, да сте се у међувремену присетили?

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче, приликом давања моје изјаве, једном приликом на питање, не знам од кога је било постављено, да ли сам имао

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: ичних задатака овог типа које сам имао и у Петровом

Селу и том приликом сам рекао да сам имао на скоро идентичан начин исто да сам на територији Косова и Метохије у Приштини на кампу, акцијашком неком где су биле просторије СУП-а коришћене за магацински простор и остале неке просторије, ту смо исто чували лица која су била приведена од стране Државне безбедности и са којима су радили, тад сам рекао, мислим да је ВД Окружни јавни тужилац био или је био заменик јавног тужиоца. Сад сам се сетио његовог имена како се звао тај тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове кажете?

СВЕДОК ЖЕЉКО РАДИН: Јовица Јовановић, он је и сад овде мислим у Специјалном суду као заменик јавног тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Колега Божо, прошли пут смо, имали смо неке доказне предлоге и договорили смо се са колегиницом Варјом да ћете Ви по њима се изјаснити. Није касно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се извињавам, ја сам се након тога разболео па сам заборавио, извињавам се суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само подсећам, можемо и сутра није проблем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја сам потпуно, како год суд одлучи, нама одговара. Значи, нити се противимо, нити смо сагласни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида.

Наставиће се 12.02.2008. године, са почетком у 9,30 сати.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА